

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 101.685 van 10 december 2001
in de zaak A. 89.624/IX-2226.**

In zake : de NV REDERIJ VAN MAERLANT,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. VANQUATHEN,
kantoor houdende te KNOKE-HEIST,
Invalidenlaan 14

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Middenstand en Landbouw, thans de minister toegevoegd aan de
minister van Buitenlandse Zaken, belast met Landbouw.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV REDERIJ
VAN MAERLANT op 17 februari 2000 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van 22 december 1999 waarbij de minister van Landbouw
antwoordt op haar verzoek tot heroverweging van de ministeriële beslissing van
30 juni 1999 betreffende het bestaan van de economische band met de Belgische
kuststreek;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van
wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikking van 27 november 2000 die de neerlegging
ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien
de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 juli 2001 waarbij de terechtzitting
bepaald wordt op 24 september 2001, op welke datum de zaak wordt uitgesteld tot
de openbare terechtzitting van 8 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. CROONEN die, loco advocaat G. VANQUATHEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaten A. VASTERSAVENDTS en J. VASTERSAVENDTS, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1.1. Artikel 15 van het koninklijk besluit van 21 juni 1994 tot het instellen van een visvergunning en houdende tijdelijke maatregelen voor de uitvoering van de communautaire regeling voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden, gewijzigd door het koninklijk besluit van 3 februari 1999, luidt als volgt :

"Art. 15. § 1. De visvergunning vervalt wanneer het betrokken vissersvaartuig niet minstens 3 maal in de 6 maanden in een Belgische haven aanloopt en er dan minstens 24 uur verblijft. Tussen 3 al dan niet opeenvolgende aanlopen moet er een periode van minimaal 10 dagen zijn.

Deze bepaling geldt niet voor de Scheldevisserstvoot.

De eerste periode van 6 maanden begint op de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

§ 2. Voor elk afgelopen kalenderjaar moet de eigenaar van een vissersvaartuig waarvoor een visvergunning werd afgeleverd, aantonen dat het vissersvaartuig een daadwerkelijke economische band met de Belgische kuststreek heeft, voor zover die band slechts de relatie tussen de visserij-activiteiten van dat vissersvaartuig en de van de visserij afhankelijke bevolkingsgroepen en de aanverwante industrieën betreft.

Deze daadwerkelijke economische band wordt inzonderheid verzekerd wanneer in het afgelopen kalenderjaar tenminste 50 % van de bemanning aangemonsterd werd uit personen die in de regio langs de Belgische kust wonen en er effectief verblijven of wanneer tenminste 50 % van de jaarlijkse visvangst van het afgelopen kalenderjaar door het vissersvaartuig in de havens langs de Belgische kust aangeland werd en een substantieel deel van deze aanlandingen in de lokale visafslagen te koop werden aangeboden of voor elke combinatie van de in dit lid genoemde criteria op voorwaarde dat de rekenkundige som van de afzonderlijke percentages tenminste 50 % bedraagt.

Wanneer de eigenaar van een vissersvaartuig een beroep wil doen op andere criteria dan deze vermeld in vorig lid, dan kan hij de door hem aangevoerde criteria ten laatste vóór 1 november voor het komende kalenderjaar bij aangetekend schrijven richten aan de Dienst. De Minister die de landbouw onder zijn bevoegdheid heeft, beoordeelt vóór 31 december voor het komende kalenderjaar of de vooropgestelde criteria van aard zijn om een daadwerkelijke economische band te verzekeren tussen de visserij-activiteiten van dat vissersvaartuig en van de visserij afhankelijke bevolkingsgroepen en de aanverwante industrieën van de lidstaat België.

Wanneer de eigenaar van een vissersvaartuig geen door hem aangevoerde criteria vóór 1 november voor het komende kalenderjaar aanmeldt bij aangetekend schrijven of wanneer hij vóór 1 november criteria voor het komende kalenderjaar heeft aangemeld bij aangetekend schrijven, kan de eigenaar van het vissersvaartuig na het afgelopen kalenderjaar nog tot 1 maart criteria aanmelden en bewijsstukken indienen bij aangetekend schrijven. In deze gevallen beoordeelt de Minister die de landbouw onder zijn bevoegdheid heeft, de criteria en de bewijsstukken gelijktijdig na het afgelopen kalenderjaar.

Wanneer de eigenaar van een vissersvaartuig wil beroep doen op andere criteria dan deze vermeld in lid 2 of op een combinatie van andere criteria, al dan niet gecombineerd met de criteria vermeld in lid 2, kan de Minister die de landbouw onder zijn bevoegdheid heeft, de rekenkundige som van de afzonderlijke percentages van de criteria verhogen boven de 50 % en dit onder meer naarmate het aantal criteria toeneemt, teneinde de daadwerkelijke economische band te verwezenlijken.

Het vervullen van de wettelijke sociale en fiscale verplichtingen door de eigenaar van een vissersvaartuig wordt echter niet beschouwd als een criterium voor het verzekeren van een daadwerkelijke economische band.

§ 3. De Minister die de landbouw onder zijn bevoegdheid heeft, beslist vóór 1 mei van het jaar dat volgt op het afgelopen kalenderjaar of de aangebrachte bewijsstukken de bedoelde daadwerkelijke economische band verzekeren en schorst de visvergunning van het betrokken vissersvaartuig wanneer deze band niet of slechts gedeeltelijk kan aangetoond worden. De duur van deze schorsing is proportioneel met het ontbrekende gedeelte van de daadwerkelijke economische band, zijnde het relatieve niet bewezen gedeelte van de te bewijzen doelstelling in termen van de rekenkundige som van de percentages bedoeld in § 2, lid 2 en 5, en is gelijk aan het aantal vaartdagen dat gepresteerd werd gedurende het afgelopen kalenderjaar vermenigvuldigd met het relatieve niet bewezen gedeelte. Het maximum aantal toegelaten vaartdagen van het lopende kalenderjaar wordt verminderd met de duur van de schorsing.

De duur van de schorsing van de visvergunning bestaat uit een aantal opeenvolgende dagen en treedt in werking dertig dagen volgend op de dag van de mededeling bij aangetekend schrijven van de beslissing aan de eigenaar van het vissersvaartuig.

§ 4. Voor het kalenderjaar 1999 moet een daadwerkelijke economische band worden verzekerd in de periode van 1 juli tot en met 31 december 1999. De bepalingen van § 2 zijn van toepassing, met dien verstande dat 1 november wordt vervangen door 1 april 1999 en dat 31 december wordt vervangen door 30 juni 1999.

Vóór 1 maart 2000 moeten de eigenaars bij aangetekend schrijven de nodige stukken zenden aan de Dienst waaruit blijkt dat in de periode van 1 juli tot en met 31 december 1999 voldaan is aan het vereiste van de daadwerkelijke economische band.

De Minister die de landbouw onder zijn bevoegdheid heeft, beslist vóór 1 mei 2000 of de aangebrachte bewijsstukken de bedoelde daadwerkelijke economische band verzekeren en schorst de visvergunning van het betrokken vissersvaartuig wanneer deze band niet of slechts gedeeltelijk kan aangetoond

worden. De duur van deze schorsing is proportioneel met het ontbrekende gedeelte van de daadwerkelijke economische band, zijnde het relatieve niet bewezen gedeelte van de te bewijzen doelstelling in termen van de rekenkundige som van de percentages bedoeld in § 2, lid 2 en 5, en is gelijk aan het aantal vaartdagen dat gepresteerd werd gedurende de periode van 1 juli tot en met 31 december 1999 vermenigvuldigd met het relatieve niet bewezen gedeelte. Het maximum aantal toegelaten vaartdagen van het lopende kalenderjaar wordt verminderd met de duur van de schorsing.

De duur van de schorsing van de visvergunning bestaat uit een aantal opeenvolgende dagen en treedt in werking dertig dagen volgend op de dag van de mededeling bij aangetekend schrijven van de beslissing aan de eigenaar van het vissersvaartuig.

§ 5. Met ingang van het kalenderjaar 2000 moeten de eigenaars, vóór 1 maart van het jaar dat volgt op het afgelopen kalenderjaar, bij aangetekend schrijven de nodige stukken zenden aan de Dienst waaruit blijkt dat in het afgelopen kalenderjaar voldaan is aan het vereiste van de daadwerkelijke economische band".

1.1.2. Artikel 17 van hetzelfde besluit, gewijzigd door het koninklijk besluit van 13 mei 1999, luidt als volgt :

"Een verzoek tot heroverweging van de beslissingen bedoeld in de artikelen (...) 15, §§ 2, 3 en 4 (...) kunnen bij de Minister worden ingediend bij aangetekend schrijven binnen de dertig dagen vanaf de mededeling van de beslissing".

1.2. Verzoekster is eigenares van het vissersvaartuig B.601. Op 30 maart 1999 deelt zij aan de minister van Landbouw mede dat zij "andere criteria" wenst in te roepen om de economische band met België te bewijzen. Zij doet het volgende voorstel :

- "1. Wij stellen voor om 25 % van onze visverkopen daadwerkelijk in de Vlaamse kuststreek te realiseren.
2. Wij stellen voor om 30 % van onze aankopen van grondstoffen te realiseren in de Vlaamse kuststreek.
3. Verder gebeuren alle financiële transacties van het vaartuig door een Belgische bank in de Vlaamse kuststreek. (6 % van ons zakencijfer)
4. Tevens gebeuren alle bankdiensten en boekhoudverrichtingen in de Vlaamse kuststreek".

1.3. Bij brief van 30 juni 1999 antwoordt de minister van Landbouw daarop wat volgt :

"Het vaststellen van een daadwerkelijke economische band moet uitgedrukt worden in een cijfermatige minimale doelstelling die eenvoudig, soepel en controleerbaar is. Rekening houdende met een aantal elementen uit uw voorstel kan de economische band als volgt worden verwezenlijkt :

1. In toepassing van artikel 15, § 2, lid 2 van het K.B. van 21 juni 1994 moet ten minste 50 % van de jaarlijkse visvangst door het vissersvaartuig in de havens langs de Belgische kust aangeland worden.

Het substantieel aandeel wordt bepaald op 67 % van de aanlandingen. Dit betekent dat, ingeval van 50 % directe aanlandingen van het vaartuig, 33,5 % van de jaarlijkse visvangst moet te koop worden aangeboden in de lokale visafslagen langs de Belgische kust.

2. In toepassing van artikel 15, § 2, lid 3 van het K.B. van 21 juni 1994 moet bij het aanwenden van andere criteria volgende minimale doelstelling worden verwezenlijkt indien de aanlandingen geheel of gedeeltelijk per as worden aangevoerd;

De besomming van de te koop aangeboden visvangst in lokale visafslagen langs de Belgische kust moet tenminste de helft van de totale jaarbesomming van het betreffende vissersvaartuig bedragen.

Ten hoogste de helft van de jaarlijkse kosten voor de aankoop van vismateriaal, goederen en diensten voor het vissersvaartuig, welke gedaan zijn in bedrijven die gevestigd zijn langs de Belgische kust, mag ingebracht worden als compensatie voor het niet bereiken van de helft van de totale jaarbesomming van het vissersvaartuig.

Voor het kalenderjaar 1999 moet een daadwerkelijke economische band verzekerd worden in de periode van 1 juli tot en met 31 december 1999 waarbij de bewijsstukken door u moeten aangereikt worden ten bewijze dat de economische band in deze periode vervuld is.

De bewijsstukken voor de eerste formule hebben betrekking op de aanlandingen en de verkoop ervan en in de tweede formule moeten de besomming en de eventuele aankopen worden bewezen.

Tenslotte wil ik uw aandacht vestigen op artikel 15, § 1, van het K.B. van 21 juni 1994 dat aan elk vissersvaartuig de verplichting oplegt minstens drie maal in de zes maanden in een Belgische haven aan te lopen en er 24 uur te verblijven. Deze bepaling blijft van toepassing onverminderd de nieuwe verplichting met betrekking tot het vervullen van de daadwerkelijke economische band".

- 1.4. Met een ter post aangetekende brief van 7 juli 1999 vraagt de verzoekende partij aan de minister om overeenkomstig artikel 17 van het koninklijk besluit van 21 juni 1994 zijn beslissing van 30 juni 1999 te heroverwegen. Zij motiveert haar vraag als volgt :

"(...)

Het K.B. gaat immers niet uit van vaststaande en welomschreven voorwaarden voor het bestaan van een dergelijke economische band; integendeel omschrijft het K.B. de omstandigheden -respectievelijk betrekking hebbend op de woonplaats van de bemanning en op de werkwijze van het schip- die er inzonderheid op wijzen dat er een daadwerkelijke economische band bestaat tussen het vaartuig en de Belgische kust.

Blijkens uw schrijven -een standaardbrief die u naar elke rederij, die bijkomende criteria aanmeldde, stuurde- is nochtans slechts aan het vereiste van een daadwerkelijke economische band voldaan zo :

- ten minste 50 % van de jaarlijkse visvangst in de havens langs de Belgische kust aangeland wordt, waarvan een substantieel deel van deze aanlandingen, i.e. 67 % moet te koop aangeboden worden in de lokale visafslagen langs de Belgische kust (art. 15, § 2, 2° lid), of

- de besomming van de te koop aangeboden visvangst in lokale visafslagen langs de Belgische kust tenminste de helft van de totale jaarbesomming van het betreffende vissersvaartuig bedraagt én ten hoogste de helft van de jaarlijkse kosten voor de aankoop van vismateriaal, goederen en diensten voor het vissersvaartuig, welke gedaan zijn in bedrijven die gevestigd zijn langs de Belgische kust, ingebracht wordt als compensatie voor het niet bereiken van de helft van de totale jaarbesomming van het vissersvaartuig (art. 15, § 2, 3° lid).

Ik kan mij terzake niet van de indruk ontdoen dat de bepaling van het substantieel aandeel op 67 % van de aanlandingen volstrekt willekeurig is en niet op objectieve gronden kan worden gesteund.

Mijns inziens kan in casu immers geen 'absoluut en algemeen geldend percentage' gekleefd worden op het begrip substantieel aandeel, doch dient dit, geval per geval, afzonderlijk te worden beoordeeld.

Tevens meen ik dat de door u gegeven interpretatie van artikel 15, § 2, 3° lid -te weten de voorwaarden met betrekking tot de in de lokale visafslagen te koop aangeboden visvangst én met betrekking tot de jaarlijkse kosten voor de aankoop van vismateriaal, goederen en diensten- slechts een omschrijving is van enkele omstandigheden die er inzonderheid op wijzen dat er een daadwerkelijke economische band bestaat tussen het vaartuig en de Belgische kust.

Bedoelde omschrijving kan echter, mede gelet op de doelstellingen en de uitdrukkelijke tekst van het K.B., niet beperkend zijn.

Louter volledigheidshalve wijs ik erop dat, in voorkomend geval, de in het K.B. expliciet omschreven bewijsmiddelen verdoken voorwaarden zouden zijn, waardoor een strijdigheid met het Europees Gemeenschapsrecht zou voorliggen.

Bovendien stelt u in uw schrijven dat het vaststellen van een daadwerkelijke economische band moet uitgedrukt worden in een cijfermatige minimale doelstelling die eenvoudig, soepel en controleerbaar is.

Het K.B. voorziet nochtans nergens dat ook de 'andere criteria' die worden aangemeld, zuiver cijfermatig zouden dienen te zijn.

Terzake de 'andere aangemelde criteria' -en zoals u ten andere terecht stelt in uw schrijven- dient dan ook enige soepelheid aan de dag te worden gelegd.

Ik meen dan ook dat de iuxtapositie van navolgende -reeds door mijn cliënte aangemelde- criteria terdege bijdragen aan het bewijs van het bestaan van een daadwerkelijke economische band :

- 25 % van de visverkopen worden gerealiseerd in de Vlaamse kuststreek;
- 30 % van de aankopen van grondstoffen worden gerealiseerd in de Vlaamse kuststreek;
- alle financiële transacties van het vaartuig, ten belope van 6 % van het gerealiseerde zakencijfer, gebeuren door tussenkomst van een Belgische bank in de Vlaamse kuststreek;
- alle bankdiensten en boekhoudverrichtingen gebeuren in de Vlaamse kuststreek.

In acht genomen het voorgaande, kan het bestaan van een daadwerkelijke economische band tussen het vissersvaartuig B.601 en de Belgische kuststreek bezwaarlijk worden ontkend/betwist".

1.5. Op 22 december 1999 antwoordt de minister van Landbouw als volgt op de brief van de verzoekende partij :

"(...)

Met de brief van 30 juni 1999 betreffende het in rand vermelde van mijn voorganger, de Heer H. VAN ROMPUY, werden enkele zaken verduidelijkt :

- voor de uitvoering van het K.B. van 3 februari 1999 art. 1 § 2 werd het substantieel aandeel, in geval van aanlandingen, bepaald op 2/3 of 67 %,
- het criterium besomming in Belgische visafslagen van per as aangevoerde vis is aanvaard op voorwaarde dat ten minste 50 % van de totale jaarbesomming in de lokale visafslagen langs de Belgische kust gerealiseerd wordt.

Na grondig onderzoek heb ik besloten dat naast goederen en diensten aangekocht of uitgevoerd door bedrijven die gevestigd zijn langs onze kust, afschrijvingen op investeringen gedaan na 1.1.1999 door bovenvermelde bedrijven en intresten op leningen ter financiering van deze investeringen in rekening kunnen gebracht worden om de economische band aan te tonen.

Wanneer beroep gedaan wordt op andere criteria zoals de aanvoer per as of op een combinatie met andere criteria o.a. aankoop goederen en diensten, dan moet 2/3 van de 50 % jaarbesomming (identiek als substantieel aandeel) gerealiseerd worden door de verkoop van vis in de lokale visafslagen en mag het restant, max. 1/3 gerealiseerd worden door de aankoop van goederen, diensten, afschrijvingen of intresten.

In concreto kunnen in rekening gebracht worden :

- 1) de afschrijvingen alsmede de betaalde intresten op de leningen aangegaan ter financiering van investeringen gedaan sinds 1.1.1999 en uitgevoerd door ondernemingen gevestigd langs de Belgische kust voor het bedrag zonder BTW verminderd met subsidies;
- 2) de aankoop en aanschaffing van vistuig, brandstof, en/of andere goederen wanneer deze aan boord van het vaartuig in een Belgische haven geleverd werden;
- 3) onderhoud, verzekeringen, bankkosten, het bijhouden van een boekhouding en andere.

Alle veilkosten met inbegrip van los- en sorteerkosten in Belgische havens kunnen niet in rekening gebracht worden, omdat deze inherent zijn aan het verkopen in Belgische havens. Noch de aankoop van een bestaand Belgisch vissersvaartuig noch de afschrijvingen daarop kunnen niet in aanmerking genomen worden.

Wat nu specifiek uw voorstel betreft, meen ik, dat dit, wanneer het getoetst wordt aan bovenvermelde algemene richtlijnen, ontoereikend is. Inderdaad uw voorstel

- 25 % van de visverkopen in België
- 30 % grondstoffen aankoop in België
- financiële transacties van vaartuigen door Belgische Bank
- bankdiensten en boekhoudverrichtingen in België

wordt als volgt beoordeeld.

Stel dat uw vaartuig voor de periode 1 juli tot 31 december 1999 een besomming maakt van 25 miljoen BEF in 140 vaartdagen, 20 aanlandingen in deze periode heeft (gemiddeld 1,250 miljoen BEF per aanlanding) en 7,5 miljoen BEF materiaal aankoopt waarvan 30 % in bedrijven langs de kust en aan boord geleverd, dan moet door uw vaartuig wanneer u beroep doet op de mogelijkheid om per as aan te voeren, voor 12,5 miljoen BEF in Belgische vismijnen realiseren. (50 % van de besomming). Verondersteld wordt voor bankdiensten, boekhoudingen, enz. een bedrag van 1 miljoen BEF langs de Belgische kust.

Projectie van uw voorstel op deze regel resulteert in :
effectieve besomming in Belgische havens

25 % van 25 miljoen BEF =	6,250 miljoen BEF
aankopen vismateriaal, goederen en diensten	
30 % van 7,5 miljoen = 2,25 miljoen BEF	
bankdiensten en boekhouding = 1 miljoen BEF	
(max. 1/3 van 12,5 = 4,125)	
Totaal =	<u>3,250 miljoen BEF</u> 9,500 miljoen BEF

Er is dus een tekort van 3 miljoen BEF economische band of 24 %.

Indien u uw voorstel uitvoert zal, in toepassing van art. 1 § 4 van het KB van 3/2/1999, een strafmaat, een schorsing van de visvergunning, van $140 \times 24 \% = 34$ opeenvolgende dagen toegepast worden. Het maximaal aantal vaartdagen voor het visseizoen 2000 zal dan ook overeenkomstig beperkt worden tot $285 - 34 = 251$ waarvan maximum 207 in de Noordzee. Dit alles in de veronderstelling dat de vaartdagenregeling voor het jaar 2000 maxima van resp. 285 voor alle gebieden en 235 voor de Noordzee voorziet.

Ik hoop U hiermede een duidelijk antwoord gegeven te hebben op uw bezwaarschrift".

De verzoekende partij maakt van die mededeling het voorwerp van het onderhavige beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid ratione personae en ratione materiae van het beroep betwist; dat zij betoogt dat de bestreden beslissing geen eindbeslissing is aangezien overeenkomstig artikel 15, § 4, lid 3, van het koninklijk besluit van 21 juni 1994 de minister vóór 1 mei 2000 beslist of de voorgelegde bewijsstukken de daadwerkelijke economische band aantonen en desgevallend de visvergunning van het vaartuig schorst en dat de beslissing aan de verzoekende partij geen nadeel berokkent aangezien zij haar alleen maar een aanduiding verschaft "hoe de evaluatie van de economische band zal gebeuren met het doel aan verzoekster nog de mogelijkheid te geven om zijn gedrag aan te passen en aldus een sanctie te vermijden";

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij daarop antwoordt wat volgt : de bestreden beslissing van 22 december 1999 geeft eerst, in een algemeen deel, "uitdrukkelijk het kader weer waarbinnen het bestaan van de daadwerkelijke band tussen het vissersvaartuig en de Vlaamse kuststreek moet worden aangetoond", er mogen geen andere criteria meer worden aangevoerd en er wordt dwingend bepaald dat, wanneer het bemanningscriterium niet vervuld is, minstens 1/3 van de jaarlijkse vangst in een lokale visafslag op de markt gebracht moet worden; vervolgens past het besluit de erin opgenomen criteria toe op de initiële aanmelding van de verzoekende partij; dergelijke beslissing is op zichzelf uitvoerbaar en bepaalt

haar individuele rechtstoestand, temeer daar zij het antwoord is op haar verzoek tot heroverweging, ingediend op 7 juli 1999; minstens kan de beslissing van 22 december 1999 gekwalificeerd worden als een omzendbrief, waarin bepalingen opgenomen zijn die verder reiken dan het koninklijk besluit van 21 juni 1994; en in ieder geval heeft zij het karakter van een voorbeslissing waarin de verwerende partij bindende regels vaststelt met het oog op de beoordeling die zij later zal moeten maken;

2.3. Overwegende dat een annulatieberoep enkel mogelijk is tegen administratieve beslissingen die rechtsgevolgen hebben, dit wil zeggen tegen beslissingen die de rechtstoestand van de rechtssubjecten wijzigen of eraan in de weg staan dat die rechtstoestand gewijzigd wordt;

2.3.1. Overwegende dat artikel 15 van het koninklijk besluit van 21 juni 1994, zoals het gewijzigd is door het koninklijk besluit van 3 februari 1999, met ingang van 1 juli 1999 de (uitwerking van de) visvergunning van een vaartuig gekoppeld heeft aan het bestaan van "een daadwerkelijke economische band met de Belgische kuststreek", meer bepaald aan het bewijs van een verband tussen de visserij-activiteiten van de boot aan de ene kant en de bevolkingsgroepen die van de visserij afhankelijk zijn en de aanverwante industrieën aan de andere kant; dat, wanneer een eigenaar van een vissersboot die economische band niet kan bewijzen, de minister van Landbouw -met een beslissing die jaarlijks vóór 1 mei wordt genomen- daarover beslist en de visvergunning van dat vaartuig voor een bepaalde periode kan schorsen overeenkomstig de regels vastgelegd in artikel 15, § 3 -of 15, § 4, wanneer het om de tweede jaarhelft van 1999 gaat-;

Overwegende dat artikel 15, § 2, tweede lid, de gevallen opsomt waarin die daadwerkelijke economische band aanwezig wordt geacht, terwijl artikel 15, § 2, derde lid, de booteigenaar toelaat "andere criteria" aan de beoordeling van de minister van Landbouw te onderwerpen; dat de minister van Landbouw in die bepalingen een zeer ruime discretionaire bevoegdheid vindt om te beslissen over het al dan niet bestaan van de economische band;

2.3.2. Overwegende dat, binnen dat reglementair kader, de vraag rijst naar de concrete rechtsgevolgen die de thans bestreden beslissing kan hebben; dat immers enkel het besluit waarbij de minister van Landbouw expliciet vaststelt dat het betrokken vaartuig geen economische band met de Belgische kust vertoont en

dat de grondslag vormt voor de tijdelijke schorsing van de visvergunning, aan de eigenaar van de boot een nadeel berokkent;

Overwegende dat de raadsman van de verzoekende partij ter terechtzitting bevestigd heeft dat de minister van Landbouw de visvergunning voor het jaar 2000 van het vaartuig B.601 niet heeft geschorst; dat daaruit volgt dat de verzoekende partij wegens ontstentenis van een voor haar nadelig eindbesluit, geen belang heeft bij het annulatieberoep, daargelaten de vraag of de bestreden beslissing op zich wel het karakter heeft van een door de Raad van State vernietigbare beslissing,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien december 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.